

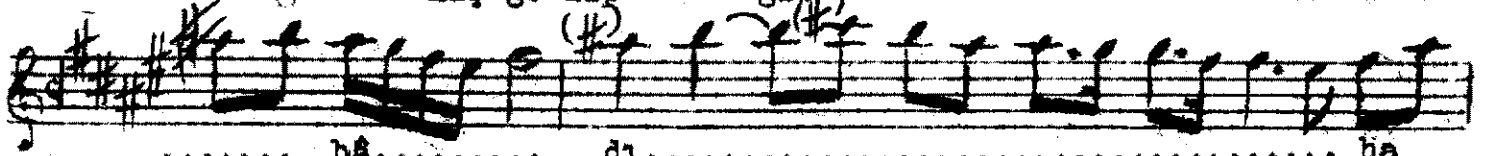
Ağır Aksak

EVCÂRÂ ŞARKI

Hacı Faik Bey

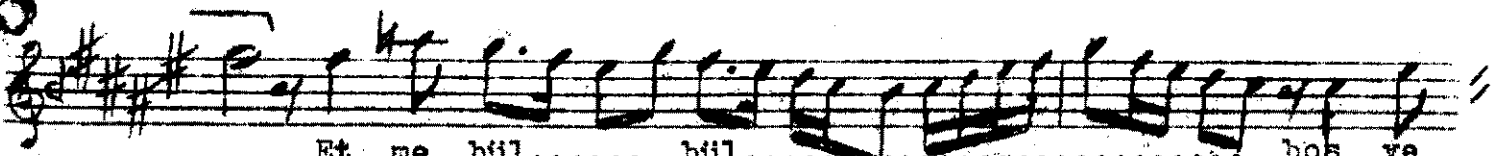
Al dı el..... den..... gülse ni...
Kıs ge lip git di ba hâ

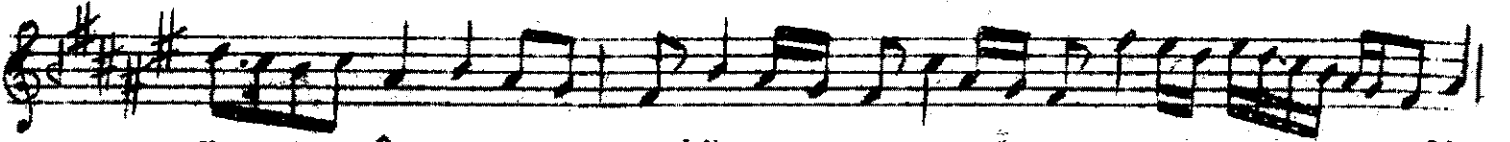
..... bâ..... di..... ha
rin han de

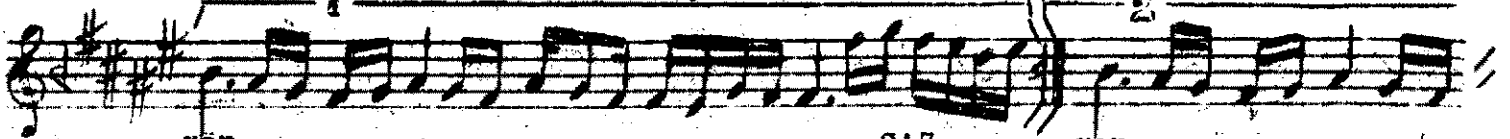
zân .....
si

Et me bül..... bül..... boş ye
Neş ve siz kal di çe

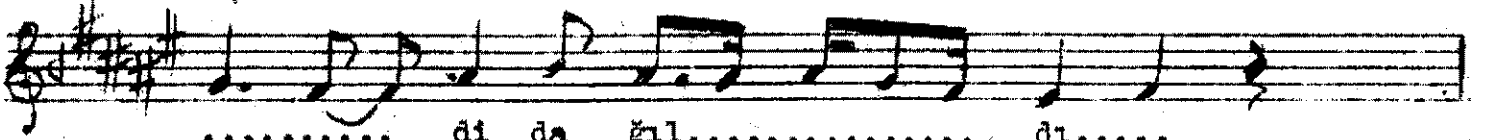
re ..... hü..... fi
men hen gâ me

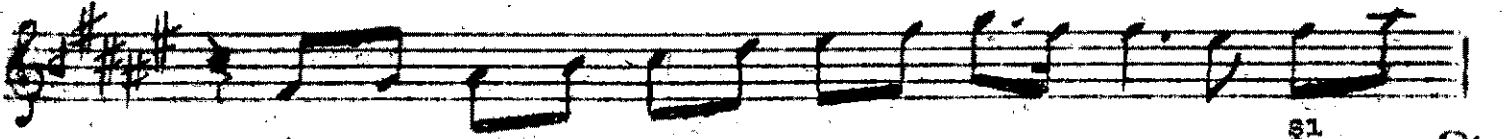
gân ..... --SAZ--
si si

..... --SAZ-- Terki bez net.....
Â şı kın aşk

..... di da ğıl..... di.....
i le dol du

kân.....
si

Aldı elden gülsen-i bâd-ı hazân Kıs zelin zitti bahârın handesi

(Saz. . . . .)

HAN

ARANĖMESİ

ALDI AKLIM GÜLŞENİ BĀD-I HAZAN
 ETME BÜLBÜL BOŞ YERE ĀH U FĪGAN
 TERK-İ BEZMETDİ, DAĞILDI ĀŞIKĀN
 BĀŞIMA ZINDAN KESİLDİ BU CĪHAN

KIŞ GELDİ GİTDİ BAHĀRIN HANDESİ
 NEŞVESİZ KALDI ÇEMEN HENGĀMESİ
 ĀŞIKIN EŞK İLE DOLDU DĪDESİ
 ETME BÜLBÜL BOŞ YERE ĀH Ü FĪGAN

SULTAN V. MURAD

VEZNİ: Fā'ihātün / fā'ihātün / fā'ihātün

BĀD-I HAZAN: Sonbahar rüzgârı
 ĀH Ü FĪGAN: Ah edip inlemek
 TERK-İ BEZM ETMEK: Oturulan yeri terk etmek
 HANDE: Gülüş
 NEŞVE: Sevinç, neş'e
 EŞK: Gözyaşı
 DĪDE: Göz